

Förordning om bygde- och fiskeavgifter;

utfärdad den 25 juni 1998.

Regeringen föreskriver följande.

Allmänna bestämmelser

1 § När en dom eller ett beslut, som ålägger en tillståndshavare att betala en avgift enligt 6 kap. lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, har vunnit laga kraft, skall domen eller beslutet sändas till den myndighet till vilken avgiften skall betalas.

2 § När tillståndet tas i anspråk till en vattenverksamhet för vilken bygdeavgift skall betalas enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, skall tillståndshavaren göra anmälan om tidpunkten för ianspråktagandet till länsstyrelsen.

När arbeten eller andra åtgärder som inverkar på vattenförhållandena påbörjas för en vattenverksamhet, för vilken allmän fiskeavgift skall betalas enligt 6 kap. 6 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet, skall tillståndshavaren göra anmälan om tidpunkten för påbörjandet till Fiskeriverket.

3 § Avgifter som betalats till länsstyrelsen skall utan dröjsmål sättas in i bank mot ränta. Detsamma skall Fiskeriverket göra med avgifter som betalats till Fiskeriverket och som beräknas bli tagna i anspråk under det följande kalenderåret. Övriga avgiftsmedel skall Fiskeriverket utan dröjsmål föra över till Kammarkollegiet för förvaltning.

Om en avgift som skall betalas till länsstyrelsen eller Fiskeriverket inte har betalats inom föreskriven tid, skall myndigheten begära indrivning av avgiften. Indrivning behöver dock inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförfordningen (1993:1229).

Bygdeavgifter

Avgiftsmedel för förebyggande av skador m.m.

4 § Den som genom en vattenverksamhet, för vilken bygdeavgift skall betalas enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vat-

tenverksamhet, lider skada får skriftligen ansöka hos miljödomstolen om bidrag ur avgiftsmedlen till kostnaderna för att förebygga eller minska sådan skada eller om ersättning för skadan. Har någon ersättning för skadan tidigare bestämts av miljödomstolen får ansökan inte göras.

Om ansökningsinlämningen ges in före utgången av den tid som enligt 24 kap. 13 § miljöbalken gäller för anmälan av anspråk för oförutsedda skador, skall den inte tas upp till prövning före utgången av den tiden, om inte särskilda omständigheter föranleder annat. Om flera ansökningar har getts in, bör de så vitt möjligt prövas samtidigt.

5 § Vid avgörande av ärenden som avses i 4 § skall miljödomstolen bestå av ordföranden, ett miljöråd och två sakkunniga ledamöter. Ordföranden kan bestämma att två miljöråd skall delta.

Vid avgörandet skall hänsyn tas till vad som i varje särskilt fall kan anses skäligt. Om miljödomstolen anser att en särskild utredning behövs, får en sådan utredning göras genom att upplysningar begärs från myndigheter i orten eller på något annat lämpligt sätt. När omständigheterna föranleder det, bör en kungörelse om ärendet införas i ortstidning.

Särskilda kostnader för miljödomstolen, som är förenade med ärendets utredning och avgörande, skall betalas av medel som enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet har betalats för vattenverksamheten. Miljödomstolen får bestämma att sökanden skall av samma medel få skälig ersättning för sina kostnader i ärendet.

6 § Om sökanden genom ett lagakraftvunnet beslut har tillerkänts kostnadsbidrag eller ersättning, som avses i 4 § och 5 § tredje stycket andra meningen, skall beloppet betalas ut till honom av länsstyrelsen.

Avgiftsmedel för allmänna ändamål

7 § Om en avgift enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) om särskilda bestämmelser om vattenverksamhet har betalats för en vattenverksamhet som berör bygden inom flera län, skall, sedan medel i mån av behov har avsatts för användning enligt 4 § denna förordning, den återstående delen av avgiften fördelas mellan länsstyrelserna i de berörda länen i enlighet med vad de bestämmer i samråd. Om de inte kan enas, bestämmer regeringen fördelningen.

8 § Avgiftsmedel enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet skall, sedan medel i mån av behov har avsatts för användning enligt 4 § denna förordning, i övrigt användas till investeringar för ändamål som främjar näringsliv eller service i bygden eller annars är till nytta för denna.

Till ändamål som avses i första stycket kan lämnas lån eller bidrag. Ett sådant lån eller bidrag får dock inte medföra att det blir nödvändigt att även i fortsättningen bevilja medel för ändamålet eller att staten eller berörda kommuner kan förorsakas inte avsedda kostnader.

När låne- eller bidragsbeloppets storlek bestäms, skall hänsyn tas till beskaffenheten av det ändamål som avses med lånet eller bidraget och hur stor del av kostnaderna för ändamålet som lånet eller bidraget kommer att utgöra. Hänsyn skall tas till statligt stöd som lämnas i annan ordning.

9 § Ansökan om lån eller bidrag till andra ändamål än som avses i 4 § av medel enligt 6 kap. 1 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet görs hos länsstyrelsen i det län där medlen skall användas.

Om ansökan gäller lån eller bidrag till främjande av rennäringen, skall länsstyrelsen med eget yttrande överlämna ärendet till Statens jordbruksverk för avgörande. Storleken av de medel som skall stå till Jordbruksverkets omedelbara förfogande för främjande av rennäringen fastställs för varje år av länsstyrelsen och Jordbruksverket i samråd. Om myndigheterna inte kan enas om storleken av dessa medel eller, vid prövning av en ansökan, om behovet av ytterligare medel till detta ändamål, avgör regeringen frågan.

Beslut i låne- och bidragsärenden fattas av länsstyrelsen eller, i fall som avses i andra stycket första meningen, av Jordbruksverket. Samråd skall ske med berörda kommuner och, om särskilda skäl föreligger, med miljödomstolens ordförande.

Fiskeavgifter

10 § Fiskeriverket eller, efter Fiskeriverkets bemyndigande, länsstyrelsen bestämmer hur fiskeavgifter som har fastställts enligt 6 kap. 5 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet skall användas, om inte annat har bestämts i domen eller beslutet.

Fiskeavgifter som har fastställts enligt 6 kap. 6 § lagen (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet skall användas för att bekosta forskning och utveckling inom fiskevården enligt vad Fiskeriverket bestämmer efter samråd med Skogs- och jordbrukets forskningsråd.

Avgifter som avses i första och andra styckena får inte utan regeringens medgivande användas till Fiskeriverkets eller länsstyrelsens verksamhet.

Överklagande

11 § I 23 kap. 1 § miljöbalken finns bestämmelser om överklagande.

Länsstyrelsens och Statens jordbruksverks beslut enligt 9 § får inte överklagas.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999, då förordningen (1983:945) om avgifter enligt vattenlagen (1983:291) skall upphöra att gälla.

2. Vad som i 1–9 §§ förordningen sägs om bygdeavgifter enligt 6 kap. 1 § lag (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet skall också gälla bygdeavgifter enligt 10 kap. 1 § vattenlagen (1983:291) och regleringsavgifter enligt 4 kap. 14 § vattenlagen (1918:523).

3. Vad som i 1–3 och 10 §§ förordningen sägs om fiskeavgifter enligt 6 kap. 5 och 6 §§ lag (1998:812) med särskilda bestämmelser om vattenverksamhet skall också gälla fiskeavgifter enligt 10 kap. 5 och 6 §§ vattenlagen (1983:291) samt 2 kap. 8 och 10 §§ vattenlagen (1918:523).

4. I fråga om avgifter som utgår enligt 6 kap. 9 § och 11 kap. 95 § vattenlagen (1918:523) gäller bestämmelsen i kungörelsen (1953:620) angående indrivningen och användningen av vissa med anledning av företag i vattenutgående avgifter.

SFS 1998:928

På regeringens vägnar

MARITA ULVSKOG

Lars Dahllöf
(Miljödepartementet)